

Tînărul bogat

"La săraci împartea-averea,vinde tot ce-ai adunat!"
A zis Domnul cu iubire către tînărul bogat.
"Dacă vrei desăvîrşire,dacă vrei viaţă sus,
Căci viaţa,veşnicia,e aşa!"...a zis Isus.

Cor 1

Auzind aceste vorbe,vai ce tare s-a mîhnit
Cel ce se credea că este credincios desăvîrşit.
Cei bogaţi de altădată pe săraci îi asupreau,
Văduvele şi orfanii pe la poarta lor plîngeau.

De aceea Domnul zice către tînărul bogat:
"Bogăţia e o cursă ce te-a prins şi te-a legat."
Căci iubirea de avere şi iubirea de comori,
I-a străpuns cu-amărăciune pe sărmanii muritori.

Cor 2

Ca să intri-n mîntuire,nu se poate om firesc,
Mai întîi eliberare de trecutul tău lumesc.
De aceea vinde totul şi împarte la lipsiţi,
Dezlipeşte-te de duhul ce-î robeşte pe zgîrciţi".

Atunci şi-a întors privirea tînărul înspre apus,
Renunţînd la mîntuirea oferită de Isus.
Doamne ce nefericire!Ce durere!Ce păcat!
Să-ntorci spatele spre Domnul,cînd atît te-a aşteptat...

Cor 3

El s-a dus pe cîmp la vale,ucenicii îl priveau
Cum păşea pe-a morţii cale înspre flăcări ce ardeau.
Şi l-a întîlnit rugina pe bogatul cel hoinar,
Distrugeîndu-i toţi arginţii ce-i avea în buzunar.

Şi l-au întîlnit şi hoţii,şi de tot l-au jefuit,
Şi aproape mort în vale,călătorii l-au găsit.
Molia i-a ros toţi banii de hîrtie din palat,
Toate hainele sînt zdrenţe,cum nici nu s-a aşteptat.

Cor 4

Căci întreaga bogăţie pe pămînt s-a vestejit:
Doamne,ce nenorocire!..bietul om s-a necăjit;
"Vai de mine,ce durere!"-şi-a zis tînărul bogat-
Am pierdut comori,palate,fiindcă nu am ascultat!"

Şi mergînd mereu'nainte,spre apusul zgomotos,
Tînărul îmbătrînise devenind neputincios.
Fericirea de-altădată a rămas numai un vis...
"Doamne,n-am nici-o răsplată!"-tînărul bogat şi-a zis-

Tot ce-am strîns,aici rămîne,eu mă duc,n-am ce să fac,
De-aş putea să trec cămila,de-aş putea s-o trec prin ac!
Aş găsi şi eu odihnă căci destul am chinuit!"
Dar odihnă nu găseşte omul care e zgîrcit.

Şi un glas ca de osîndă pe bogat l-a urmărit:
"Vinde totul şi împarte cu acel nenorocit...
Vei avea în cer comoară!Vinde totul,dragul meu!"
Glasul Lui Isus răsună şi îl urmărea mereu...

Cor 6
"De-ascultam,era mai bine,de mergeam după Isus,
Aveam răsplătire mare dincolo,în ceruri sus..
Şi mi-a zis că mă iubeşte,după mine s-a uitat,
Cînd ca un lipsit de minte de la Domnul am plecat...

Ce mai pot să fac?Răspundeţi voi averi şi bogăţii!
Voi veţi arde,iar eu singur veşnic mă voi chinui!
Doamne,nu mai e scăpare?" "Nu!"-răsound acei lipsiţi,
Care l-au urmat pe Domnul,şi în cer sînt fericiţi.

Cor 7
Vinde tot şi scapă-ţi viaţa de a morţii legături!
Căci Isus ne face liberi prin a Sale-nvăţături.
Cine însă mai ascultă acest minunat ecou?
Care cheamă omenirea din păcat, la Dumnezeu.

Amin